

Interviu cu participantx la encampment-ul studentesc din Cluj (2024)

Anarhiva

20 februarie 2025

Și în a doua jumătate anului 2024 au continuat acțiunile de protest față de genocidul din Gaza, dar și inițiativele de solidaritate cu Palestina în mai multe orașe: Cluj, București, Timișoara.

Pe parcursul anului a reieșit tot mai limpede faptul că, prin numeroasele colaborări militare, dar și prin proiectele derulate de universități și diverse companii, statul român își are (direct sau indirect) partea sa de responsabilitate în tragedia care se desfășoară în Palestina. Ca răspuns la toate acestea, dar și pentru a aduce în atenția publică tema militarizării universităților, au avut loc două ocupări studentești, la București și la Cluj. Prima a durat puțin peste o lună, pe când cea de-a doua a durat două săptămâni. Mai jos, puteți citi un scurt interviu cu câțiva dintre studenții care au participat la ocuparea de solidaritate de la Cluj.

1. Ne puteți spune, pe scurt, care au fost motivele care v-au determinat să participați la ocuparea de la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială din Cluj?

R: Probabil, ca totx de acolo, am vrut să protestez împotriva complicității universității la genocidul din Gaza și apartheidul din Cisiordania. Complicitate manifestată atât prin tăcere și lipsă de poziționare/acțiune, cât și mult mai concret, prin colaborarea cu instituții și companii care profită direct de pe urma suferinței palestinienilor.

M: Consider că universitățile sunt o parte integrală a sistemului global opresiv în care ne aflăm și o acțiune radicală trebuie să înceapă de undeva. Am simțit că multe energii se adună în jurul mișcării pro-Palestina, căreia m-am alăturat din solidaritate. Am sperat că această acțiune va fi începutul unui travaliu mai lung de reînsoșire a spațiului de învățare de către studentx cu o viziune inclusivă de autoorganizare și pentru eliberare totală.

Ma: Am început să învăț despre Palestina odată cu începutul genocidului de pe 7 octombrie 2023. De atunci m-am informat tot mai mult, am mers la proteste, am urmărit ororile pe ecranul mic al telefonului meu în fiecare zi. De când s-a anunțat prima oară posibilitatea inițierii unei ocupări în România am știut că vreau să merg. Am vrut să încerc să schimb situația cu armele pe care le am la îndemână, în instituția unde aveam un loc. Politica e foarte importantă pentru mine și am valori politice ferme. Vreau să mă alătur tuturor luptelor de eliberare și am găsit mai multe colective care s-au reunit alături de noi în aceste lupte.

2. Ce discuții publice s-au propus și ce activități au avut loc în tabără? Care vi se pare cea/cele mai relevantă/-te?

R: Au fost ateliere de bannere, proiecții de film, un atelier de traducere de literatură palestiniană, discuții publice: despre istoria cauzei palestinienilor, despre mișcarea BDS sau Boycott, Divestment, Sanctions, despre mișcarea studentească și viitorul său, despre *veganwashing* și eliberare totală. Discuțiile mi s-au părut cele mai importante, acolo veneau cele mai multe persoane, mai ales din afara *camp*-ului și se crea prilejul unor dezbateri interesante.

M: Aș zice că cea mai relevantă a fost prima discuție publică în care am clarificat cine suntem și de ce am ocupat curtea facultății. În urma acestei discuții, au venit multe mesaje de solidaritate și multe persoane care ni s-au alăturat.

Ma: Cred că toate evenimentele desfășurate au avut importanța lor. Voi vorbi despre câteva dintre evenimentele la care am participat. Primul eveniment facilitat de mine a fost proiecția documentarului *Occupied*. Cred că cinematografia poate să fie un factor important în învățare și simțire, că poate să fie un motor pentru reacție. Următorul eveniment la care am participat a fost o discuție despre *veganwashing* și cauza palestiniană. A fost o discuție foarte productivă. Am vorbit despre cum Israel folosește această armă și atrage simpatia persoanelor vegane. A fost o porțiță de a discuta despre antispecism și intersecționalitate. Am fost profund recunoscător pentru discuție și am simțit că cei prezenți mi-au împărtășit acest sentiment.

3. Care au fost ecourile mai largi ale ocupării printre studenți, profesori, în societate? Cum vi se pare că a fost receptat mesajul vostru?

R: Din păcate, universitățile nu au soluționat revendicările noastre (dar ne așteptam la asta), la care au răspuns oricum destul de vag. Adică UBB. Din partea UTCN nici măcar nu am primit un răspuns oficial. Mi se pare important însă că acțiunea a reușit să coaguleze un grup de persoane din interiorul universității: studenți mai ales, dar și doctoranzi sau profesori care s-au solidarizat cu inițiativa noastră. Și că s-a vorbit destul de mult despre această acțiune în presă (ceea ce nu prea se întâmplă când vine vorba de Palestina în general).

M: Cred că mesajul a ajuns mai clar la persoanele deja mai politizate din cercurile menționate anterior; ceea ce mi se pare de așteptat. Din aceste cercuri au venit multe mesaje de solidaritate. Sperăm să lucrăm împreună pentru mult timp de acum înainte pentru ca fiecare pătură a societății să facă parte din acest efort.

Ma: Sincer mi-e greu să-mi dau seama ce impact a avut fiindcă trăiesc într-o bulă; e mecanismul meu de apărare. Totuși, cred că ocuparea noastră a vizibilizat mult cauza în lumea academică. Au fost doctoranzi care s-au solidarizat cu noi și o mână de profesori. Cred că dacă nu ne lăsăm descurajați și ne angajăm în lupta asta pe termen lung o să ajungem la tot mai mulți oameni, mai ales fiindcă ne-am dat seama de-a lungul ocupării ce acțiuni au mai mult impact în societate.

4. Cu ce impresii ați rămas după această experiență?

R: Inițial aveam *mixed feelings* despre impactul acțiunii. Acum încerc să mă bucur, totuși, că s-a întâmplat și să o percep ca pe începutul unor acțiuni mai ample, mai ales că grupul format în jurul ocupării a rămas unit și își dorește să se mobilizeze în continuare. În plus, având în vedere că în România nu prea există o cultură a protestului sau o tradiție a organizării studențești radicale, mi se pare un început bun și o continuare, totodată, a organizării pentru Palestina care se desfășura deja dinainte de ocupare.

M: Cred că s-au pus bazele unei campanii pe termen lung și mă bucur mult de rețelele de suport și afinitate care s-au format în acest efort. Este o muncă de durată care abia a început și am mare încredere în persoanele implicate.

Ma: Cel mai puternic sentiment cu care am rămas a fost cel de speranță. Mă bucur că s-au legat relații strânse și post-encampment. Am lucrat împreună și la organizarea unui festival în solidaritate cu Palestina. Ce am eu în plan pe anul acesta sunt organizarea a cât mai multe evenimente pentru strângeri de fonduri. Voi ajuta cu siguranță și la alte tipuri de acțiuni, dar aceste evenimente o să fie preocuparea mea principală. Sunt foarte entuziasmat să particip și la cercurile de lectură antispeciiste și decoloniale care vor fi organizate de prietenii mei.

5. Știați că au mai avut loc ocupări studențești la Cluj și București în 2013? A fost acest lucru relevant pentru voi în vreun fel, direct sau indirect?

R: Da, știam, deși la început nu am avut contact așa direct cu persoanele care au participat atunci. Eu cel puțin citisem zina apărută în urma ocupării din 2013 (și mi s-a părut *empowering* inițiativa de atunci); apoi am apucat să și discut cu cineva care a participat, dar mi-ar fi plăcut să existe niște legături mai directe între persoanele de atunci și cex de acum. Cred că există o anumită cunoaștere care s-a pierdut pe drum și e important să fie dată mai departe, de la o generație la alta.

M: O parte din persoanele care au luat parte la acțiunea din Cluj în 2013 au format o rețea de solidaritate pentru această ocupare și, stând la povesti cu ele, m-a ajutat să reflectez asupra multor aspecte ale ocupării noastre. Deci a existat o influență difuză care s-a tot intensificat cu timpul.

Ma: Am aflat despre ocupările respective la prima ședință pentru pregătirea *encampment*-ului. Nu am apucat încă să citesc mai multe despre ocuparea respectivă, dar am găsit la un moment dat pe o platformă informații despre asta și am salvat ca să revin.

Biblioteca Anarhistă

Anarhiva
Interviu cu participantx la encampment-ul studențesc din Cluj (2024)
20 februarie 2025

Buletinul Anarhivei 2/2024

ro.theanarchistlibrary.org